

Spovedanii albe

Liliana Trif

Eu n-am să-ți spun că marea mea iubire
Ești tu, chiar dacă știu, e-adevărat,
Dar pentru ce ți-aș tulbura odihna
Cu spovedanii albe? S-a-nnoptat

Demult în emisfera mea ciudată,
Mă secondează timpul pe alei
Și vântul uneori mă ia de mână
În locul tău să mă întrebe, vrei

Să-ți fiu o vreme partener de taină,
Singurătatea-n lanțuri s-o legăm,
Eu n-o să plec nicicând de lângă tine
Și iarna îți promit s-o dezmierdăm

La gura sobei lecturând din Tolstoi
"Război și pace"... Hai, răspunde-mi! Tu
Să-mi spui că sunt iubirea ta cea mare...
Eu îl privesc nostalgic... Nu pot, nu!

Am undeva departe-n lumea asta
Un suflet similar și îl aștept,
Nu, n-am să-i spun că-i marea mea iubire,
Ci doar că-l port adânc la mine-n piept.